

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/781/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215200513
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215200513.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: R. podnik Q., a.s., so sídlom Q., G. 1, Q., zastúpený JUDr. F. B., advokátom so sídlom v Q., M. L. Q. X proti odporcovi T. Q., bytom Q. - A., B. 8, o zaplatenie 70,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 28. júla 2015, č.k. 5C/40/2015-24 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odporcovi ďalej uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok a v sume 12 eur na trovách právneho zastúpenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh je podaný dôvodne, pretože odporca cestoval dopravným prostriedkom navrhovateľa bez cestovného lístka, a preto je povinný zaplatiť cestovné v sume 0,70 eur ako aj sankčnú úhradu vo výške 70 eur v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Na základe uvedeného súd návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 eur. Právne vec posúdil podľa § 760 a § 772 Občianskeho zákonníka, § 12 ods. 2 písm. b/, § 14 ods. 2 zákona č. 56/2012 o cestnej doprave v znení neskorších predpisov. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 12 eur, čo predstavuje 20 % z trov právneho zastúpenia, ktoré by mu patrili v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len vyhláška). Keďže hodnota tohto sporu neprevýšila sumu 1000 eur, ide o drobný spor, a preto súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a znížil trovy konania a z uplatnenej sumy trov právneho zastúpenia 89,96 eur navrhovateľovi priznal iba sumu 12 eur, pretože navrhovateľom uplatnenú náhradu trov konania považoval za neprimeranú voči pohľadávke, keď uplatnené trovy právneho zastúpenia výrazne prevyšovali pohľadávku navrhovateľa. Navrhovateľovi by patrila náhrada trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie veci, podanie na súd) a režijné paušály k nim prináležiace + DPH) v celkovej výške 59,98 eur (2 x odmena 16,60 eur + 2 x paušál 8,39 eur + DPH 10 eur). Z uvedenej sumy považoval súd za primeranú náhradu trov právneho zastúpenia sumu 12 eur, ktorá predstavuje 20 % z trov právneho zastúpenia, pričom takáto výška trov právneho zastúpenia je primeraná aj s ohľadom na skutočnosť, že ide o zastupovanie navrhovateľa v rovnakých veciach a žaloby sú s výnimkou údajov o odporcovi a čase a mieste cestovania totožné (tzv. formulárové). Okrem toho právny zástupcoví

navrhovateľa v zmysle vyhlášky nepatrí odmena a režijný paušál za úkon označený ako pokus o zmier - výzva na zaplatenie. Tento úkon nie je úkonom v konaní, a preto ani trovy právneho zastúpenia pri tomto úkone nie sú trovami konania.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže v danom prípade došlo k nesprávnej aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatnených v návrhu na začatie konania. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa ust. § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/32/2009 a sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj dôvodovú správu k novele Občianskeho súdneho poriadku a zákon č. 384/2008 Z. z., účinný od 15.10.2008. Mal za to, že v rámci rozhodovacej činnosti súdu v zmysle ustálenej súdnej praxe je aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. primeraná len v situácii, kedy suma náhrady trov konania viacnásobne prevyšuje sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však v danej veci splnené nie je. Nakoľko uplatňované trovy konania neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny, a okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená minimálna sadzba, prvostupňový súd nesprávne v rozhodnutí aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Vychádzajúc z uvedeného zároveň vyjadril názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho plynie záver, že účastníkom konania bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania, a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukázal na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, v dôsledku čoho nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Okrem uvedeného samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Na podporu svojej argumentácie na záver spomenul uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/271/2009, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov i) trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahraďiť trovy konania tak, že odporcu zaviazhe povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 89,96Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 Eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu /vo výroku o náhrade trov konania/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti o náhrade trov konania v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie jeho správnosti uvádza:

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Citované ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ust. § 150 ods. 1 O.s.p., z ktorého pre súd takáto možnosť vyplýva iba vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná výlučne na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 70,70 eur. V danom prípade teda ide o tzv. drobný spor, keď predmet konania nepresahuje výšku 1000 eur a zároveň nejde o vec uvedenú v ust. § 200ea ods. 2 O.s.p.. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre využitie moderačného práva súdu v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

Navrhovateľ, ktorý bol v merite úspešný a ktorému by podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 106,56 eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavoval 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 89,96 eur. V pomere k predmetu konania - istine vo výške 70,70 eur tak uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú takmer 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnúť nielen na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale ja na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda trovy spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku za návrh. Citované ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by chcel zákonodarca týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ust. § 150 ods. 2 O.s.p., rovnako ust. § 150 ods. 1 O.s.p. nezakotvuje moderačné právo súdu len vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia účastníka, ale k trovám konania účastníka ako takým, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ust. § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkovi uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o znížení/nepriznaní ich náhrady musí týkať celkových trov konania.

V danej veci preto odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania boli splnené všetky zákonné podmienky. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa, uplatnená pri rozhodovaní súdom prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou stotožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil (§ 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.